

عنوان مقاله:

متریک و اصول اخلاقی پایداری: استراتژی هایی برای جلوگیری و کنترل آسیب

محل انتشار:

سومین همایش ملی سالیانه علوم مدیریت نوین (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

وحید اسکو - عضو هیئت علمی دانشکده علوم انسانی دانشگاه گنبد کاووس

سجاد باغبان گتایی - دانشجوی ترم آخر کارشناسی حسابداری از موسسه غیرانتفاعی آمل

خلاصه مقاله:

بطور کلی و بصورت فزاینده ای این باور وجود دارد که بقای بشریت به اتخاذ شیوه های توسعه پایدار بستگی دارد، که بر اساس برآوردن مناسب معیار های اجتماعی، زیست محیطی، اقتصادی وابسته بهم و از نظر کمی تعریف شده، پایه ریزی می شوند. پس می توانید استدلال کنید که توسعه پایدار، زیربنای فرا اخلاقی دارد. تعریف مسیرهای غلط و درست ناشی از آنچه که شاید حقیقت جهان در نظر بگیرد که آرزوی بشریت برای بقاء است. به نظر می رسد که پایداری بعنوان مشخصه مثبت بسیار مورد پسند می باشد و بیش از پیش بطور همه جانبه روی طیف کامل اجتماعی از روی بی قاعدگی و اغلب بطور نامناسب و حتی بطرز متقلبانانه اهمیت حیاتی را با احساسات زدایی اجتماع و ایجاد بی اعتمادی کاهش می دهد. مهمتر اینکه کاربرد غیر اخلاقی مفاهیم پایداری موجب آسیب زیادی به توسعه علم معتبر پایدار می شود. این مقاله بطور خلاصه پایداری و متریک کمی اش را تعریف میکند نمونه کاربرد اخلاقی و غیر اخلاقی مفهوم در جریان را ارائه می دهد و مسیری را جهت کنترل آسیب پیشنهاد میکند که شامل توسعه استاندارد های از نظر بین المللی قابل قبول برای آن مفهوم حیاتی می شود

کلمات کلیدی:

توسعه پایداری، معیار های توسعه پایدار، اخلاق توسعه پایدار، اصول اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/310809>

